

THINK SOCIAL COHESION

Партнери-організатори



Summit Architect



Медіапартнер



ПРОЄКТ ДЛЯ КОНСУЛЬТАЦІЙ

Дорожня карта соціальної згуртованості (проєкт)

З 16 жовтня до 6 листопада 2026 року

ЧЕРНЕТКА ПЕРЕКЛАДУ. Ще не сертифікована NAATI. Для перевірки партнерами-організаторами перед публікацією. Англійський текст є офіційною версією.

DRAFT TRANSLATION. Not yet NAATI certified. For checking by the convening partners before publication. The English text is the authoritative version.

→ Зміст

Дорожня карта	3	4 Підзвітність	9
П'ять пріоритетів, п'ять запропонованих дій	4	5 Наратив	10
З чого починається ця Дорожня карта	5	Два принципи, які слід поєднати	11
1 Права та відповідальність	6	Розширення цих консультацій	11
2 Дійти до людей	7	Про що ми вас запитуємо	12
3 Участь	8		

Оприлюднено для консультацій організаціями SydWest, SSI та SCOA. Цей проєкт для консультацій розвиває п'ять пріоритетів, визначених під час Саміту та у Звіті Саміту, і пропонує по одній дії для кожного з них. Ані пріоритети, ані дії не представлені як повністю схвалені чи затверджені Самітом. Зараз їх повертають для подальшого розгляду та доопрацювання. Документ свідомо не є остаточним: кожен елемент цієї рамкової структури може бути змінений за результатами цих консультацій.

Національний саміт Think Social Cohesion («Думаймо про соціальну згуртованість») показав, що Австралії не бракує ідей. Їй бракує достатньо спільної та підзвітної рамкової структури для дій.

28 липня 2026 року 160 запрошених лідерів провели цілий день у Парраматті, вивчаючи умови, які зміцнюють або послаблюють соціальну згуртованість. Хоча обговорення не привели до згоди з кожного питання, п'ять чітких пріоритетів послідовно простежувалися в програмних виступах, панельних дискусіях і виступах учасників. Ці пріоритети становлять спільну основу для дій, хоча важливі розбіжності в поглядах залишаються і потребують подальшого розгляду. Ці п'ять пріоритетів викладено нижче як попередню рамкову структуру; за кожним іде одна запропонована дія та запитання, які ми тепер ставимо вам.

Кожна запропонована дія супроводжується приміткою про її походження: висновок саміту, пропозиція, яку партнери-організатори розробили після нього, або і те, й інше. Звіт Саміту залишається записом того дня; ця Дорожня карта викладає, як ми пропонуємо реалізовувати ці дії. Кожна дія розвиватиметься як окремий напрям роботи, і організаціям буде запропоновано долучитися.

П'ять пріоритетів, п'ять запропонованих дій

Створення умов для належності, участі та довіри

Національний саміт Think Social Cohesion («Думаймо про соціальну згуртованість») показав, що Австралії не бракує ідей. Їй бракує достатньо спільної та підзвітної рамкової структури для дій. Документ свідомо не є остаточним: кожен елемент цієї рамкової структури може бути змінений за результатами цих консультацій.

Пріоритет 1

Права та відповідальність

Що має гарантувати система?

Із саміту

Під час обговорень учасники послідовно наголошували на важливості прав, обов'язків та інституційної підзвітності.

Запропонована дія

Створити систему захисту прав та інституційної відповідальності для соціальної згуртованості

Пріоритет 2

Дійти до людей

До кого нам не вдається дійти?

Із саміту

Складніше запитання, яке незалежно одне від одного порушували на чотирьох сесіях, полягає в тому, як налагодити зв'язок із тими, хто залишається поза досяжністю наявних інституцій і програм.

Запропонована дія

Інвестувати в місцеву інфраструктуру, яка дає змогу дійти до людей

Пріоритет 3

Участь

Як люди роблять свій внесок?

Із саміту

Визнання здобутих за кордоном навичок і кваліфікацій було найбільш обґрунтованою пропозицією саміту: її порушували на п'яти сесіях без жодного зафіксованого заперечення.

Запропонована дія

Розкрити потенціал навичок і усунути перешкоди для участі

Пріоритет 4

Підзвітність

Хто відповідає за результат?

Із саміту

Як зауважив один з учасників, слухання не можна вважати завершеним, доки люди не побачать, що змінилося завдяки їхнім словам.

Запропонована дія

Застосувати систему підзвітності до кожного зобов'язання Дорожньої карти

Пріоритет 5

Наратив

Яка історія робить усе це можливим?

Із саміту

Саміт вийшов за межі заклику до кращих історій. Він визначив структурні особливості інформаційного середовища, зокрема алгоритми, налаштовані на розпалювання обурення, комерційні стимули та дизайн платформ, здатний нацьковувати громади одна на одну, і висунув обов'язок піклування в цифровому середовищі (digital duty of care) як одну з можливих структурних відповідей.

Запропонована дія

Розробити та просувати рамкову структуру етичного розповідання історій і структурну відповідь на виклики інформаційного середовища

З чого починається ця Дорожня карта

Будь-яка австралійська рамкова структура соціальної згуртованості має починатися з визнання аборигенів і жителів островів Торресової протоки Першими народами цього континенту та з чесного викладу колонізації, позбавлення землі та тривалого суверенітету. Пропозицію викладено тут для перевірки.

Кожне зобов'язання має

один поіменно визначений відповідальний лідер

один партнер із власним досвідом відповідної проблеми

необхідні ресурси

вихідний рівень

шестимісячний показник

прозорий метод звітування про прогрес

→ 3 чого починається ця Дорожня карта

Після саміту партнери-організатори запропонували, щоб суверенітет Перших націй (First Nations) і правдиве свідчення про історію були частиною концептуального підґрунтя цієї Дорожньої карти, а не одним із голосів, які додаються через консультації. Сам саміт зафіксував, що знання та лідерство Перших націй потребували значно більшої уваги, ніж отримали того дня. Пропозицію викладено тут для перевірки.

Цю пропозицію буде доопрацьовано через шанобливу взаємодію з лідерами та організаціями Перших націй до завершення роботи над Дорожньою картою. Створення змістовного партнерства в управлінні потребує часу, довіри та справжньої співпраці, і його не можна досягти в межах короткого процесу консультацій. Дорожня карта визначить розвиток цього партнерства як один із першочергових пріоритетів впровадження.

Джерело: пропозиція, розроблена партнерами-організаторами після саміту.

Пропозиція для перевірки

Будь-яка австралійська рамкова структура соціальної згуртованості має починатися з визнання аборигенів і жителів островів Торресової протоки Першими народами цього континенту та з чесного викладу колонізації, позбавлення землі та тривалого суверенітету. Відчуття належності неможливо побудувати на історичній амнезії. Правдиве свідчення, самовизначення та шанобливі стосунки між народами Перших націй і всіма, хто згодом облаштував тут своє життя, є основою спільного національного майбутнього.

Пріоритет 1

→ Права та відповідальність

Що має гарантувати система?

Соціальна згуртованість не може триматися лише на добрій волі, прагненнях чи загальних деклараціях цінностей. Під час обговорень учасники послідовно наголошували на важливості прав, обов'язків та інституційної підзвітності. Зокрема, лунали заклики до міцнішого правового захисту, заснованого на правах, а також до того, щоб роботодавці мали позитивний обов'язок запобігати расизму, а не діяти лише після заподіяння шкоди. Попередня пропозиція полягає в тому, щоб для кожного зобов'язання було визначено носія обов'язку, замість того щоб покладати обов'язки на людей, які зазнають шкоди.

Саміт не стверджував, що законодавство саме по собі створює згуртованість. В одному з виступів переважно законодавчу відповідь було прямо поставлено під сумнів. Напрямок полягає не в законі замість стосунків, а в міцнішому підґрунті прав разом із соціальними та інституційними умовами, які дають змогу реалізувати ці права на практиці.

Запропонована дія · для перевірки

Створити систему захисту прав та інституційної відповідальності для соціальної згуртованості

Визначити носія обов'язку для кожного зобов'язання та розглянути доцільність позитивного обов'язку запобігати расовій дискримінації для роботодавців та інших інституцій. Форма будь-якого ширшого інструменту захисту прав залишається відкритою. Будь-яка законодавча відповідь має розроблятися поряд із підходами, заснованими на стосунках і місцевому контексті, які визначив саміт, а не як їх заміна.

Джерело: висновок саміту (Звіт Саміту, розділи 3.1 та 6.1). Саміт закликав до певної форми правового або заснованого на правах інструменту, але не визначив його форму.

Для консультацій

- Чи відображає це зміст обговорення? Якою має бути форма інструменту захисту прав і де мають діяти позитивні обов'язки?

Пріоритет 2

→ Дійти до людей

До кого нам не вдається дійти?

Ініціативи соціальної згуртованості часто доходять до людей, які вже готові та здатні долучатися. Складніше запитання, яке незалежно одне від одного порушували на чотирьох сесіях, полягає в тому, як налагодити зв'язок із тими, хто залишається поза досяжністю наявних інституцій і програм: із людьми, які відсторонилися, тими, для кого наявні підходи не спрацювали, і тими, до кого ніколи по-справжньому не доходили. Саміт підкреслив важливість розрізнення цих ситуацій, визнаючи, що вони відображають різні перешкоди для участі та потребують різних відповідей. Важливо, що брак участі не слід плутати з браком бажання долучатися.

Дійти до людей можна лише на місцевому рівні: через місцеве самоврядування, організації за місцем проживання, бібліотеки, школи, робочі місця, місцеві медіа, «треті місця» та місцеві механізми, такі як мікрогранти. Саме там люди зустрічаються з інституціями та одне з одним. Для людей, які облаштовують своє життя в Австралії, інфраструктура підтримки новоприбулих є мостом до громад, послуг та інституцій. Щоб дійти до людей, інституції мають змінити те, де, як і через кого вони взаємодіють.

Запропонована дія · для перевірки

Інвестувати в місцеву інфраструктуру, яка дає змогу дійти до людей

Зміцнити місцеве самоврядування, організації за місцем проживання, бібліотеки, школи, робочі місця та «треті місця», водночас вимагаючи від інституцій переглянути та посилити те, де, як і через кого вони взаємодіють, з особливою увагою до людей, до яких не доходять наявні мережі.

Джерело: висновок саміту (Звіт Саміту, розділи 3.2 та 6.2).

Для консультацій

- Кого оминають у вашій громаді чи секторі, і що допомогло б дійти до них?
- Якій місцевій інфраструктурі Дорожня карта має надати пріоритет для інвестицій?

Пріоритет 3

→ Участь

Як люди роблять свій внесок?

Визнання здобутих за кордоном навичок і кваліфікацій було найбільш обґрунтованою пропозицією саміту: її порушували на п'яти сесіях без жодного зафіксованого заперечення. Коли потенціал не вдається перетворити на можливості, наслідки позначаються на економічній безпеці, незалежності, впевненості та здатності повноцінно брати участь в австралійському житті. Саміт вказав на шляхи, а не на послуги: системи, побудовані навколо розвитку людей, їхньої самостійності та здатності робити внесок, зокрема через зайнятість і підприємництво.

Участь ширша за економічну участь. Вона включає громадське та громадянське лідерство, а також справжні можливості впливати на інституції та рішення, що стосуються життя людей. Саміт також визнав важливу прогалину в обговореннях: матеріальні умови, що формують соціальну згуртованість, зокрема житло, заробітна плата, нестабільна зайнятість і зростання вартості життя, отримали порівняно обмежену увагу. Ці питання потребуватимуть цілеспрямованішого розгляду в міру розвитку Дорожньої карти.

Запропонована дія · для перевірки

Розкрити потенціал навичок і усунути перешкоди для участі

Почати з визнання здобутих за кордоном навичок і кваліфікацій, побудувати шляхи до громадянського та громадського лідерства, а також до зайнятості, і розглянути матеріальні умови, що обмежують участь.

Джерело: висновок саміту (Звіт Саміту, розділи 3.3 та 6.3).

Для консультацій

- Що найшвидше перетворило б наявний потенціал на участь?
- Як матеріальні та економічні умови мають бути включені до цієї рамкової структури?

Пріоритет 4

→ Підзвітність

Хто відповідає за результат?

На п'яти сесіях учасники висловили занепокоєння, що консультації надто часто не перетворюються на змістовні дії. Люди віддають свій час, досвід і знання, але рідко бачать, як їхні внески впливають на рішення чи ведуть до змін. Саміт підкреслив потребу перейти від змістовних консультацій до справжньої підзвітності: хто бере на себе відповідальність діяти на основі почутого, і як ті, хто зробив внесок, можуть побачити результати? Як зауважив один з учасників, слухання не можна вважати завершеним, доки люди не побачать, що змінилося завдяки їхнім словам.

Заклучна сесія надала цьому принципу найконкретнішої форми. Учасники запропонували, щоб кожне зобов'язання Дорожньої карти супроводжувала система підзвітності:

- один поіменно визначений відповідальний лідер
- один партнер із власним досвідом відповідної проблеми
- необхідні ресурси
- вихідний рівень
- шестимісячний показник
- прозорий метод звітування про прогрес.

Пропозиція полягає в тому, щоб цю систему застосувати до кожного зобов'язання в остаточній Дорожній карті.

Зобов'язання без визначеного відповідального, ресурсів і способу вимірювання прогресу є наміром, а не дорожньою картою.

Запропонована дія · для перевірки

Застосувати систему підзвітності до кожного зобов'язання Дорожньої карти

Кожне зобов'язання має поіменно визначеного відповідального лідера, партнера з власним досвідом відповідної проблеми, необхідні ресурси, вихідний рівень, показник прогресу та прозорий метод звітування, а учасникам повідомляють, що змінилося завдяки їхньому внеску.

Джерело: висновок саміту із заключної сесії (Звіт Саміту, розділи 3.4 та 6.4). Позитивний обов'язок запобігати расовій дискримінації належить до розділу «Права та відповідальність», куди його помістив саміт.

Для консультацій

- Чи є це правильною моделлю підзвітності, і що зробило б її справді обов'язковою до виконання, а не лише декларативною?

Пріоритет 5

→ Наратив

Яка історія робить усе це можливим?

Австралії потрібна національна історія, здатна вмістити правдиве свідчення, мультикультуралізм, спільне відчуття належності та легітимну незгоду. Те, як ми говоримо про різноманіття, формує суспільне розуміння, політику та відчуття належності, а політичне та інституційне лідерство допомагає встановити межі того, що публічний дискурс визнає легітимним.

Саміт вийшов за межі заклику до кращих історій. Він визначив структурні особливості інформаційного середовища, зокрема алгоритми, налаштовані на розпалювання обурення, комерційні стимули та дизайн платформ, здатний нацьковувати громади одна на одну, і висунув обов'язок піклування в цифровому середовищі (digital duty of care) як одну з можливих структурних відповідей. Він також запропонував одну ідею, яку можна застосувати негайно: протокол етичного розповідання історій, побудований на поінформованій і тривалій згоді, культурній безпеці, співавторстві, справедливому визнанні та праві переглянути або відкликати, який організації можуть почати застосовувати, не чекаючи законодавства чи фінансування.

Запропонована дія · для перевірки

Розробити та просувати рамкову структуру етичного розповідання історій і структурну відповідь на виклики інформаційного середовища

Побудувати цю структуру на поінформованій і тривалій згоді, культурній безпеці, співавторстві, справедливому визнанні та праві переглянути або відкликати. Поряд із нею розробити структурну відповідь, що охоплює стимули платформ, алгоритмічне підсилення та відповідальність медіа, разом із перевіреним публічним наративом належності та внеску.

Джерело: висновок саміту (Звіт Саміту, розділи 3.5 та 6.5).

Для консультацій

- Чи має Дорожня карта домагатися структурних відповідей на виклики інформаційного середовища, і які саме?
- Чи підтримала б або запровадила б ваша організація протокол етичного розповідання історій, заснований на цих принципах?
- Як Дорожня карта має захищати безпеку та гідність, зберігаючи при цьому простір для легітимної незгоди та складних розмов?

→ Два принципи, які слід поєднати

Під час Саміту окреслилися два важливі та тісно пов'язані принципи, між якими існує напруга, що потребує обережного підходу. Соціальна згуртованість належить усім австралійцям: це відповідальність усього суспільства, і її не можна подавати як щось, за створення чого відповідають мігрантські та мультикультурні громади. Водночас мультикультуралізм є визначальною національною силою, яку слід глибше вбудувати в системи, інституції та публічне життя Австралії. Завдання попереду полягає в тому, щоб поєднати обидва принципи: визнавати та зміцнювати мультикультурний характер Австралії, водночас чітко даючи зрозуміти, що відповідальність за згуртованість не можна покладати лише на мультикультурні громади.

→ Розширення цих консультацій

Саміт забезпечив важливу основу для обговорення, водночас визнаючи, що один день не міг охопити весь спектр поглядів і досвіду, які формують соціальну згуртованість в Австралії. Кілька сфер отримали обмежену увагу або не були належно представлені, зокрема знання та лідерство Перших націй, люди з інвалідністю, молодь, регіональні та сільські громади, менші релігійні громади, матеріальні та економічні умови, а також підходи до доказової бази та вимірювання.

Процес консультацій прагне усунути ці прогалини через цільові письмові внески та взаємодію з людьми й організаціями, чиї погляди були недостатньо представлені, зокрема через окрему взаємодію з лідерами та організаціями Перших націй. Ми особливо заохочуємо внески цих груп, щоб остаточно Дорожня карта відображала ширший спектр досвіду, пріоритетів і фахових знань та була посилена голосами, яких того дня було чути недостатньо.

→ Про що ми вас запитуємо

- Чи відображає кожна запропонована дія проблему? Чого бракує або що перебільшено?
- Які дії найважливіші для людей, з якими працює ваша організація?
- Що має змінитися до завершення роботи над Дорожньою картою?
- Чиї погляди має почути наступний етап?
- Необов'язково: чи хотіла б ваша організація долучитися до одного з п'яти напрямів роботи, і до якого саме?

Як узяти участь

16 жовтня 2026	Консультації відкриваються живою сесією на конференції FECCA. П'ять напрямів представлено в залі.
19 жовтня 2026	Опитування надсилається учасникам Саміту та мережам партнерів-організаторів.
6 листопада 2026	Консультації закриваються. Кожен змістовний пункт фіксується й отримує задокументований результат.
Після консультацій	Звіт «Що ми почули, що змінилося» надсилається кожному респонденту. Остаточну Дорожню карту передають Королівській комісії з питань антисемітизму та соціальної згуртованості та уряду.
Через шість місяців	Звітування про зобов'язання за архітектурою підзвітності.

Як проходять ці консультації

Консультації відкриваються очною сесією на конференції FECCA 16 жовтня 2026 року, де п'ять пріоритетів і запропонованих дій буде представлено в залі як п'ять напрямів роботи і перевірено через обговорення та консультаційне опитування. Відповіді, надані в залі, є офіційними поданнями. Потім, 19 жовтня 2026 року, опитування буде надіслано учасникам Саміту та мережам партнерів-організаторів, а 6 листопада 2026 року воно закриється. Відповіді можна надати через консультаційне опитування на сайті thinksocialcohesion.com.au, яке містить наведені вище запитання. Робоча група у складі трьох партнерів-організаторів та автора концепції й методології Саміту (Summit Architect) розгляне кожен відповідь. Кожен змістовний пункт буде зафіксовано в реєстрі зворотного зв'язку та отримає задокументований результат: прийнято, змінено або не прийнято, з обґрунтуванням.

Кожен респондент, який вкаже адресу електронної пошти, отримає звіт «Що ми почули, що змінилося», у якому буде показано, як внески консультацій вплинули на остаточну Дорожню карту, а остаточну Дорожню карту буде передано Королівській комісії з питань антисемітизму та соціальної згуртованості (Royal Commission on Antisemitism and Social Cohesion) та уряду. Спочатку Саміт запропонував шестимісячний огляд підзвітності, запланований на 28 січня 2027 року. Однак, оскільки роботу над Дорожньою картою буде завершено пізніше, ніж передбачалося, огляд на той час не дав би достатньо часу для впровадження зобов'язань і змістовної оцінки прогресу. Тому огляд відбудеться через шість місяців після публікації остаточної Дорожньої карти, і прогрес у виконанні зобов'язань буде оцінено та публічно оприлюднено через рамкову структуру підзвітності Дорожньої карти. Це стане важливим показником того, чи перетворюються взяті зобов'язання на змістовні дії та відчутні результати.